

APELACIONI SUD CRNE GORE
PŽ.br.389/10

APELACIONI SUD CRNE GORE, u vijeću sastavljenom od sudija Marije Marinković, kao predsjednika vijeća, Lidije Ivanović i Mevlide Muratović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca-protivtuženog "IGALOPROMET" DOO iz Igala, koga zastupa punomoćnik Ivanović Mladen, advokat iz Igala, protiv tuženih 1.Opština Herceg Novi, koju zastupa punomoćnik Lazarević Zoran, iz H.Novog i 2.JP Vodovod i kanalizacija iz Herceg Novog, koga zastupa punomoćnik Jovan Pejović, advokat iz Herceg Novog, radi naknade štete vr.sp.1.099.313,80 €,odlučujući po žalbi drugotuženog, protiv presude Privrednog suda u Podgorici P.br.472/07 od 20.01.2010.godine, u sjednici vijeća održanoj dana 13.11.2010.godine, donio je

P R E S U D U

Odbija se žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Privrednog suda u Podgorici P.br.472/07 od 20.01.2010.godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Privrednog suda u Podgorici P.br.472/07 od 20.01.2010.godine, odlučeno je:

"OBAVEZUJE SE tuženi-protivtužilac JP Vodovod i kanalizacija Herceg Novi da tužiocu-protivtuženom "Igalopromet" DOO iz Igala zbog neizvršenja Ugovora o isporuci vode od 29.06.1999.god. sa izvorišta "Lovac" u Mojdežu za period od 4.01.2002.god. do 31.10.2008.god. isplati iznos od 946.193,80 € sa pripadajućom kamatom počev od 15.10.2009.god. do isplate, te da na ime naknade štete zbog neizvršenja ugovora o isporuci vode od 03.11.2000.god. sa izvorišta "Podkučje" u Mojdežu za period od 04.01.2002.god. do 31.10.2008.god. isplati iznos od 153.120,00 € sa pripadajućom kamatom počev od 15.10.2009.god. do isplate, kao i da mu na ime naknade troškova postupka isplati iznos od 33.456,80 €, sve prednje u roku od 8 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

ODBIJA SE tužbeni zahtjev tužioca kojim je tražio da se obaveže tuženi Opština Herceg Novi da tužiocu solidarno sa tuženim JP "Vodovod i kanalizacija" na ime naknade štete zbog neizvršenja ugovora o isporuci vode sa izvorišta "Lovac" u Mojdežu za period od 04.01.2002.god. do 31.10.2008.god. isplati iznos od 946.193,80 €, kao i da mu zbog neizvršenja Ugovora o isporuci vode sa izvorišta "Podkučje" u Mojdežu za period od 04.01.2002.god. do 31.10.2008.god. solidarno isplati iznos od 153.120,00 € sa pripadajućom kamatom počev od 15.10.2009.god., KAO NEOSNOVAN.

ODBIJA SE protivtužbeni zahtjev tuženog-protivtužioca JP"Vodovod i kanalizacija" kojim je tražio da se utvrdi da su apsolutno ništavi Ugovori o isporuci vode od 03.08.1999.god. i 03.11.2000.god., KAO NEOSNOVAN."

Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavio II-tuženi zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U obrazloženju žalbe navodi da je

povredu odredaba postupka prvostepeni sud učinio time što je u pobijanoj presudi polovično citirao čl.9 predmetnog Ugovora, odnosno ključni dio "s tim da obim isporuke ne može biti veći od potrebnih količina vode za uredno snabdijevanje vodom Opštine Hereceg Novi". Zbog prednjeg smatra da je prvostepeni sud neosnovano odbio zahtjev II-tuženog za dopunu vještačenja, pa čak ni kroz primjedbe na nalaz vještaka, pozivajući se i na stav drugostepenog suda u vezi sa tim, nalazeći da su odredbe ZPP-a primijenjene jednostrano na štetu II-tuženog, a s druge strane da se tužiocu odobrava traženje dopune nalaza vještaka građevinske struke, kao i predlog za finansijskim vještačenjem izvan rokova propisanih ZPP-om. Dalje ukazuje na protivrječne razloge suda u pobijanoj presudi na način što na strani 12. priznaje "da su vrata u hidrotehničkom tunelu II-tuženog zatvorena 13.11.2001.g., čime su vode iz tog tunela usmjerene u izvorište "Lovac" koje je držao tužilac", dok na strani 11 navodi da se radi "o vodi II-tuženog, ali da ista nije izvorska", te da tužilac tu vodu može da "prísvoja" i prodaje II-tuženom, što je u suprotnosti sa mišljenjem Građevinskog fakulteta iz Podgorice od 7.6.2005.g., nalazeći da je dalje nabrojanje povreda odredaba parničnog postupka nepotrebno i da je "cijeli postupak pred prvostepenim sudom tekao mimo ZPP-a". Dalje se u žalbi poziva na presudu Osnovnog suda iz Herceg Novog K.br.204/03 od 24.02.2009.g., u čijem obrazloženju se jasno ističe "da tuženi nije bio dužan primati, bacati i plaćati predmetnu vodu tužiocu preko potrebnih količina iz Plata", uz navod da je "parnični postupak vezan presudama iz krivičnog postupka", ponovo ukazujući da je prvostepeni sud uskratio II-tuženom pravo da prigovara nalazu vještaka, a da je tužiocu to omogućeno mimo zakonskih rokova, kao i prilaganje novih dokaza-privatnih isprava iz Slovenije koje su od vještaka, prihvaćene kao blagovremene i mjerodavne, umjesto isprava ovlaštenog Meteorološkog zavoda CG. Takođe ističe da se ne može drugotuženi obavezati da plaća vodu koju je tužilac preliavao preko filter stanice II-tuženog mimo čl.9 Ugovora, niti da plaća svoju vodu koja je preusmjerena u njegovo drugo izvorište, a kome je tužilac stekao "nezakonitu koncesiju". Žalbom se posebno ukazuje da prvostepeni sud "nema razloga za odbijanje protivtužbe". Osim prednjeg potencira se i pitanje predmetnih ugovora o koncesiji, pozivajući se na čl.75 Zakona o učešću privatnog sektora u vršenju javnih usluga, odnosno da se privatnim preduzećima može omogućiti eksploatacija prirodnih resursa, "ako to ne mogu javna preduzeća", s tim da od strane osnivača II-tuženog nikada nije data saglasnost tužiocu za eksploataciju izvorišta "Podkućje", te da je od strane istog poništena saglasnost za izvorište "Lovac". Sa navedenih razloga smatra da je pobijana presuda neodrživa, te je predložio da se ista ukine, uz "izuzeće sudeće sudije".

U odgovoru na žalbu tužilac je u cjelosti osporio navode iz iste, posebno ukazujući da je prvostepeni sud pravilno cijenio sadržinu čl.9 Ugovora o isporuci vode sa izvorišta "Lovac", te da u pobijanoj presudi nema protivrječnosti na koju ukazuje II-tuženi, već da isti sam konstruiše i parafrazira navode suda, pozivajući se na provedeno multidisciplinarno vještačenje na osnovu koga je sud pravilno utvrdio odlučne činjenice u pogledu izvorišta "Lovac" i "Potkop". Takođe, ukazuje da presuda Osnovnog suda iz Herceg Novog K.br.204/03 od 24.02.2009.g., nije pravosnažna i da nema značaja za ovu parnicu. Stoga je predložio da se žalba II-tuženog odbije kao neosnovana i pobijana presuda potvrdi.

Ovaj sud nije cijenio dopunu odgovora tužioca na žalbu II-tuženog od 9.06.2010.g., kao ni dopunu od 27.09.2010.g., obzirom da su iste dostavljene po isteku roka propisanog čl.364 ZPP-a.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu čl.379 ZPP-a, ovaj sud je našao da žalba drugotuženog nije osnovana.

U postupku koji je prethodio donošenju pobijane presude nijesu počinjene bitne povrede odredaba iz čl.367 st.2 tač.3.7, i 12 ZPP-a na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, kao ni povrede na koje se konkretno ukazuje žalbom. Naime, suprotno navodima iz žalbe, prvostepeni sud je u skladu sa čl.391 ZPP-a u svemu postupio shodno datim nalogima iz ukidnog rješenja ovog suda PŽ.br.139/06 od 18.12.2007.g. i otklonio bitne povrede na koje je istim ukazano, te upotpunio činjenično stanje i provedenim vještačenjima razjasnio sporne činjenice. Takođe, prvostepeni sud je u pogledu dokaznih predloga stranaka u svemu postupao shodno odredbama ZPP-a i u njima propisanim rokovima, a osim toga, pobijana presuda sadrži valjane, jasne i međusobno saglasne razloge o odlučnim činjenicama, koje prihvata i ovaj sud i na iste upućuje žalioca.

Iz predmetnih spisa proizilazi da je dana 21.01.1998.g., tužilac sa Vladom RCG zaključio Ugovor o prenošenju prava korišćenja prelivnih voda sa izvorišta "Lovac" u Mojdežu-Opština Herceg Novi, radi eksploatacije vode i njene prodaje II-tuženom JP Vodovod i kanalizacija na period od 10 godina, te da su tužilac i II-tuženi JP Vodovod i kanalizacija H.Novi dana 3.08.1999.g., zaključili Ugovor o isporuci vode sa tog izvorišta za period do 15.02.2009.g., kao i da je tužilac sa Vladom RCG, zaključio Ugovor o prenošenju prava korišćenja vode sa izvorišta "Potkuće" u Mojdežu od 27.08.1999.g., radi eksploatacije i prodaje vode II-tuženom, nakon čega je donijeta odluka UO JP Vodovod i kanalizacija, i sa tužiocem zaključen Ugovor o isporuci vode sa izvorišta "Potkuće" od 3.11.2000.g., za period od 16.03.2000.g. do 16.03.2010.g., po cijeni od 0,15 DEM po m³. Dalje iz spisa proizilazi da je i voda sa tog izvorišta uključena u sistem vodosnadbijevanja II-tuženog i istom isporučivana sve do juna 2001.g., kada je došlo do naglog smanjenja dotoka vode, s tim da je najkasnije 4.01.2002.g., ponovo došlo do dotoka izvorske vode sa tog izvorišta, te da je tuženi odbio da u sistem vodosnadbijevanja Opštine Herceg Novi uključi vode sa izvorišta "Lovac" i "Potkuće". Predmetnom tužbom tužilac je tražio naknadu ugovorne štete zbog odbijanja II-tuženog da u sistem vodosnadbijevanja primi vodu sa navedenih izvorišta u određenom periodu, kao i isplatu ugovorene naknade za isporučenu vodu, sve u periodu od 4.01.2002.-31.10.2008.g. S druge strane protivtužbenim zahtjevom II-tuženi je tražio da se utvrdi da su apsolutno ništavi navedeni Ugovori o isporuci vode od 3.08.1999.g., i 3.11.2000.godine. U ponovnom postupku, tužilac je podneskom od 24.09.2009.g., opredijelio tužbeni zahtjev shodno obračunu finansijskog vještaka iz nalaza i mišljenja od 14.09.2009.godine.

Po ocjeni ovog suda u provedenom postupku nesumnjivo je utvrđeno da II-tuženi nije ispunio svoje obaveze iz predmetnih Ugovora od 3.08.1999.g., i od 3.11.2000.g., odnosno da u periodu od 9.05.2003.-15.08.2003.g., i od 28.10.2003.-31.03.2008.g., nije plaćao tužiocu naknadu za isporučenu vodu sa izvorišta "Lovac" i "Potkuće", kao i da je II-tuženi u periodu od 4.01.2002.-9.05.2003.godine, i u periodu od 15.08.2003.-28.10.2003.godine, protivno zaključenim Ugovorima sa tužiocem, odbio da u sistem vodosnadbijevanja primi vodu sa izvorišta "Lovac" i "Potkuće". Količina isporučene vode II-tuženom u označenom periodu, kao i

količina vode koja je mogla biti isporučena u istom periodu sa navedenih izvorišta, utvrđena je vještačenjem obavljenim od strane tima vještaka geološke struke Ivanović Staniše i Radulović Vasilija, te vještaka hidrogradjevinske struke Mračević Tihomira, a na osnovu podataka o mjerenjima na mjeracu protoka na fileter stanici Mojdež, odnosno kasnije očitavanjem stanja na mjeracima izvorišta "Potkučje" i "Lovac", kao i na osnovu obračunatih prosječnih mjesečnih količina, odnosno izdašnosti pojedinog izvorišta. Naime, imenovani vještaci su se u osnovnom nalazu i mišljenju od 13.11.2008.g., kao i dopunama istog od 30.01., 10.03. i 4.6.2009.g., sa dopunom nalaza vještaka Mračevića od 19.05.2009.g., i izjašnjenjima na ročištima, i po nalaženju ovog suda, na stručan, jasan i objektivan način izjasnili o svim spornim pitanjima vezanim za zadatak vještačenja, uz detaljan prikaz stanja u vezi sa navedenim izvorištima, sa akcentom na stanje istih u naprijed označenim periodima, i uz tabelarni pregled podataka o količinama isporučene vode, odnosno količinama vode koje su mogle biti isporučene II-tuženom i to kako pojedinačno na izvorištima "Lovac" i "Potkučje", tako i davanjem zbirnih podataka za oba izvorišta. Konačno prema dopuni nalaza navedenog tima vještaka od 4.06.2009.g., sa izvorišta "Lovac" tužilac je u spornom periodu isporučio II-tuženom 6.234.754 m³ vode, dok je sa izvorišta "Potkučje" isporučio 1.547.120 m³ vode.

Na osnovu tako utvrđenih količina isporučene, odnosno vode koja je od strane tužioca mogla biti isporučena II-tuženom, izvršen je obračun vrijednosti istih finansijskog vještaka Popović Milenka koji je u svom nalazu i mišljenju od 14.09.2009.g., posebno prikazao i obračunao vrijednost isporučene količine vode sa izvorišta "Lovac", sa PDV-om i obračunatom zateznom kamatom od dospjeća do izrade nalaza - 14.09.2009.g., u iznosu od 946.193,80€, a posebno prikazao i po mjesecima obračunao visinu štete zbog neizvršenja Ugovora o isporuci vode sa izvorišta "Potkučje" u ukupnom iznosu od 153.120,00€ a sve u periodu od 4. I 2002.g - 31.X 2008.g. Prema prednjem obračunu finansijskog vještaka tužilac je podneskom od 24.09.2009.g., opredijelio tužbeni zahtjev u naprijed označenim iznosima, tražeći na navedene novčane iznose isplatu zakonske zatezne kamate počev od 15.10.2009.g., pa do isplate.

Kod naprijed utvrđenog činjeničnog stanja, po nalaženju ovog suda, pravilan je zaključak prvostepenog suda da je tužilac shodno čl.262 ZOO-a ovlašćen da od II-tuženog zahtijeva ispunjenje-isplatu ugovorene naknade za naprijed utvrđene količine isporučene a neplaćene vode u označenom periodu sa izvorišta "Lovac" shodno zaključenom Ugovoru od 29. VI 1999.g., kao i da je II-tuženi shodno čl.189 ZOO-a odgovoran za štetu pričinjenu tužiocu zbog odbijanja da u sistem vodosnadbijevanja primi vodu sa izvorišta "Potkučje" suprotno preuzetim obavezama iz Ugovora o isporuci vode koji je zaključio sa tužiocem dana 3.11.2000.g. Stoga je, isti sud pravilno odlučio kada je stavom I izreke pobijane presude obavezao II-tuženog da po navedenim osnovima plati tužiocu označene novčane iznose, i to sa zakonskom zateznom kamatom počev od 15.10.2009.godine pa do isplate.

Pri tome valja ukazati da je od strane navedenog tima vještaka u osnovnom nalazu i dopunama istog dato stručno i objektivno izjašnjenje u pogledu spornih pitanja i prigovora istaknutih od strane II-tuženog, posebno da su mjeraci protoka tačno obračunavali količine isporučene vode sa izvorišta "Lovac" i "Potkučje" na Filter stanici Mojdež u periodu u kojem je II-tuženi primao na tu stanicu vodu sa navedenih izvorišta, te o hidrauličkoj vezi izvorišta "Lovac" i tunel Potkop, i u vezi

sa tim prigovorima II-tuženog da je zatvaranjem vrata na hidrauličkom tunelu Potkop voda usmjerena u izvorište "Lovac", što je od strane vještaka osporeno, jer Potkop nije izvorište i iz istog se voda ne može prelivati u izvorište "Lovac" budući se nalazi na nižoj koti od istog za 12,50m, pri čemu je dato i detaljno izjašnjenje povodom eksperimenta izvedenog od strane Građevinskog fakulteta iz Podgorice. Povodom tih izjašnjenja vještaka, i prigovora II-tuženog na njihov nalaz i mišljenje, te dopune istog, a koje je ponovio i u žalbi, po ocjeni ovog suda, prvostepeni sud je u pobijanoj presudi dao valjane razloge, kao i za odluku kojom je odbijen predlog II-tuženog za dopunskim vještačenjem kako tih vještaka, tako i vještaka finansijske struke, (čijoj tačnosti obračuna vrijednosti utvrđenih količina vode nije prigovorio) i koje prihvata ovaj sud, s tim da iste ovom prilikom nije potrebno ponavljati.

Prvostepeni sud je stavom II izreke pobijane presude odbio tužbeni zahtjev kojim je traženo da se prvotužena Opština Herceg Novi solidarno sa drugotuženim obaveže na isplatu dosudjenih iznosa sa pripadajućom kamatom, pravilno nalazeći da su predmetni Ugovori zaključeni između tužioca i II-tuženog kao samostalnog pravnog lica, te da prvotužena Opština Herceg Novi nije učesnik materijalno pravnog odnosa iz kojeg je nastao predmetni spor, niti ima bilo kakve odgovornosti za neizvršenje preuzetih obaveza od strane ugovarača.

Takodje, po ocjeni ovog suda, a suprotno navodima iz žalbe, pravilno je našao prvostepeni sud da je neosnovan protivtužbeni zahtjev II-tuženog kojim je tražio da se utvrdi da su ništavi predmetni Ugovori o isporuci vode koje je zaključio sa tužiocem, jer za to nijesu ispunjeni uslovi iz čl.103 ZOO-a, uz navodjenje valjanih razloga i pozivanje na ispoštovanu proceduru prilikom zaključenja predmetnih Ugovora, te na odgovarajuće odredbe Zakona o javnim preduzećima i Zakona o vodama, te je pravilno odlučio kada je stavom III izreke pobijane presude odbio protivtužbeni zahtjev II-tuženog.

Ovaj sud je cijenio i ostale navode iz žalbe II-tuženog, ali je našao da su isti bez značaja za drugačije odlučivanje u ovoj pravnoj stvari.

Stoga je žalbu drugotuženog valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijanu presudu, shodno čl.382 ZPP-a.

APELACIONI SUD CRNE GORE
Podgorica, 13.11.2010. godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Marija Marinković, s.r.

АПЕЛАЦИОНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ ЦРНЕ ГОРЕ
ПОШТОМ ОТПРАВКА ТВРДИ И ОБЈЕРАВА
УПРАВНИТЕЉ СУДСКЕ ПИСАРНИЦЕ

Marija Marinković